

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.133/ .2011
privind solutionarea contestatiei depusă de
S.C. S.A.

Înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestației din cadrul Agenției
Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.**907803/21.05.2010**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției
Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția județeană pentru
accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./18.05.2010, înregistrată la
Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.
907803/21.05.2010, asupra contestației depusă de **S.C. X S.A. cu sediul în .X.,**
Bd X, nr.X, Turn „ X ”etaj X, sector X, cod poștal X.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea**
situației nr..X./11.12.2009, și **Înștiințării de plată nr..X./30.04.2010**, emise de
Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. și privește suma de **X**
lei, reprezentând dobânzi compensatorii.

1. Referitor la contestația formulată împotriva **Înștiințării de plată**
nr..X./30.04.2010, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni
vamale .X. și privește suma de **X lei**, reprezentând dobânzi compensatorii,
organul de soluționare, din oficiu analizează competența sa materială de
soluționare a unei contestații care nu este îndreptată împotriva unui titlu de
creanță ci a unui alt act administrativ fiscal emis în procedura de executare.

În conformitate cu prevederile art.205 alin.1 și art. 209 alin.1 din
O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu
modificările și completările ulterioare:

*“Art.205 alin.(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte
administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este
o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se
consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa
acestuia, în condițiile legii.”*

“Art.209 Alin.(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:(...)”.

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.

Întrucât înștiințarea contestată de **S.C. S.A.** este un act emis în procedura de executare în baza titlului de creanță reprezentat de **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009** întocmită Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., în cauză devin incidente prevederile art.209 alin.2 din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Coroborat cu pct.5.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

*“Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de [art. 28](#) din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, **înștiințări de plată**, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”*

În consecință contestația **va fi transmisă**, spre competență soluționare, Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X., **în calitate de organ vamal emitent al înștiințării de plată.**

2.Referitor la contestația împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009 emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. și privește suma de **X lei, reprezentând dobânzi compensatorii,**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile

art.205 si art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, publicat în Monitorul Oficial nr.820 din 8 decembrie 2010, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. S.A.**

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care, în raport de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009, aceasta nu este depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, se reține că **S.C. S.A.** a formulat contestația nr..X./14.05.2010 împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009**, în suma de **.X. lei**, reprezentând dobânzi cimpensatorii, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., a fost comunicată societății contestatoare la data de **18.12.2009**, dată confirmată de stampila de pe trimiterea poștală, **aflată în copie la dosarul cauzei.**

Contestația împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.200937** a fost depusă la serviciul de registratură al Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X. la data de **14.05.2010**, confirmată prin stampila respectivului serviciu.

În drept, sunt incidente prevederile art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează următoarele:

“ Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii ”.

Potrivit art.68 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

”Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedura fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedura civilă”.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură civilă:

(1) ”Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteala nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

(2) Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare.

(3) Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

(4) Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o luna care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urma a lunii.

(5) Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare".

Aceleași dispoziții se regăsesc explicitate și la pct.3.11 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Se reține că, termenul de depunere a contestației prevăzut de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **are caracter imperativ** și începe să curgă de la data comunicării **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009**, respectiv data de **18.12.2009**

Din actele existente la dosarul cauzei reiese că **S.C. S.A.** a depus contestația formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009** direct la Serviciul de registratură a Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X. la data de **14.05.2010**, **după 148 de zile de la data comunicării deciziei contestate, peste termenul de 30 de zile** prevăzut de art.207 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.**

În raport cu prevederile legale citate mai sus, rezultă că **S.C. X S.A.** avea posibilitatea de a depune contestație până la data de **18.01.2010**, inclusiv, conform art.101 din Codul de procedură civilă, cu atât mai mult cu cât prin **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009**, atacată, i s-a precizat calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată și organul la care urma a fi depusă contestația.

Întrucât contestatoarea nu a respectat condițiile procedurale privitoare la termen, a decăzut din dreptul de a i se soluționa pe fond contestația formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr. ..X./11.12.2009**, conform art.217 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei” coroborat cu pct.13.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005, care stipulează: “Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege”, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca nedepusă în termenul legal.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.217 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.13.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,se

Decide :

1.Transmiterea către Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., spre competență soluționare a contestației formulată împotriva Înștiințării de plată nr. .X./30.04.2010.

În raport de data comunicării actelor atacate, respectiv **06.05.2010**, conform semnăturii de primire a societății pe Înștiințarea de plată nr..X./30.04.2010, contestația a fost înregistrată la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de **14.05.2010**, astfel cum rezultă din ștampila registraturii aplicată pe originalul contestației.

Societatea contestatoare se află la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr. 2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, publicat în Monitorul Oficial nr.820 din 8 decembrie 2010.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art. 207 alin 1 si art. 209 alin.1 lit.c din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. S.A. .**

I. Prin contestația formulată S.C. X S.A. aduce în susținere următoarele argumente:

Societatea arată că, cele reținute de “organul de control vamal în procesul verbal de control și în decizia atacată sunt nelegale, fiind aplicate cu stabilirea greșită a legii”. Contestatoarea învederează că “SA în calitate de titular al declarației de import și-a îndeplinit în totalitate obligațiile de plată stabilite prin Documentul Declarație nr..X./25.08.2008, prin urmare nu există temei legal pentru emiterea Deciziei nr..X./11.12.2009 ca urmare a întocmirii Procesului verbal de control nr..X./10.12.2009 și stabilirea de obligații suplimentare reprezentând dobânzi compensatorii.”

Societatea susține că “nu pot fi pretinse societății noastre dobânzi compensatorii, printr-un nou act de control vamal ulterior, deoarece situația de fapt constatată la data actului de control pe care îl contestăm, respectiv 10.12.2009 nu s-a schimbat față de situația de fapt existentă la data întocmirii documentul pentru regularizarea situației nr..X./25.08.2008.”

Contestatoarea arată că “Având în vedere regimul vamal al bunurilor – obiecte materiale ale contractului de leasing, operațiunile de import ce au ca obiect bunuri ce se introduc în țară în condițiile prevăzute de art.27 alin.2) din OG nr.51/1997(în vigoare la acel moment) nu sunt operațiuni suspensive în sensul prevăzut de art.107 din Codul Vamal, prin urmare există obligativitatea încheierii lor la termen, iar obligațiile de plată, aferente importului au fost stabilite și definitive la momentul declarațiilor pentru regularizarea situației operațiunilor vamale, respectiv prin Documentul – Declarație nr..X./25.08.2008.”

De asemenea, societatea arată că “bunurile introduse în țară în baza art.27 alin.2 din OG nr.51/1997 republicată, se încadrează în regimul vamal de import , cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, în această situație fiind și Contractul de leasing financiar nr.SGL .X./03.05.2006 încheiat de SA, în calitate de finanțator și SC .X. MOD SA, în calitate de utilizator.”

Contestatoarea arată că “pentru declarația vamală de import nr.l .X./29.08.2006 ce a făcut obiectul unui control vamal efectuat de Biroul Vamal Antrepozite, societății noastre nu l se mai pot pretinde diferențe de drepturi vamale, cu atât mai puțin dobânzi compensatorii, printr-un nou act de control vamal ulterior.”

Societatea solicită, în concluzie, anularea în totalitate a actului administrativ atacat-Decizia de regularizare nr..X./11.12.2009, a Procesului verbal nr..X./10.12.2009 precum și a Înștiințării de plată nr..X./30.04.2010.

II.Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.12.2009 contestată, s-au stabilit în sarcina S.C. S.A. diferențe de încasat în suma totală de .X. lei, reprezentând dobânzi compensatorii.

Organele de control vamal au constatat că operațiunea suspensivă derulată de **S.C. S.A.** a fost închisă prin punerea în liberă circulație a autoturismului ce face obiectul DVI nr..X./25.08.2008 și s-a contractat o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere temporară și au emis **Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009** pentru suma de **.X. lei**, reprezentând dobânzi compensatorii.

Pentru aceste operațiuni organele de control vamal au invocat **dispozițiile art.1 din** Ordinul Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor [art. 27](#) alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În speță au constatat că a luat naștere o datorie vamală aferentă mărfurilor de import sub regimul de admitere temporară, la care societatea datorează dobânzi compensatorii calculate conform art.519 alin.1-3 din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2454/1993 privind dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului nr. 2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Organele de control vamal invocă, în speță, și prevederile *Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană*, Anexa nr.V, pct 4 – “Uniunea vamală “ alin. 16 ratificat prin Legea nr.157/2005: “*Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilită în art.84-90 și art.137-144 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și art.496-523 și art.553-584 din Regulamentul (CEE) nr.2454/1993 se aplică noilor state membre* “, în cazul regimurilor vamale de admitere temporară inițiate înainte de aderare și care se încheie după data aderării precum și măsurile tranzitorii cuprinse în Documentul DG TAXUD nr.1661/2006 elaborate de Comisia Europeană.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la excepția dublului control ridicată de societatea contestatoare,

Cauza supusă soluționării este dacă Documentul – Declarație nr..X./25.08.2008 în baza căruia au fost achitate drepturile vamale aferente punerii în liberă circulație a unui autoturism reprezintă act de control vamal ulterior.

În fapt, de **S.C. S.A.** a introdus în țară un autoturism .X. .X. 320 CDI serie șasiu .X., importat din SUA.

Operațiunea suspensivă a SC SA s-a efectuat în baza DVIT nr.I .X./29.08.2006/120 și a fost închisă, prin punerea în liberă circulație a autoturismului .X. .X. 320 CDI, conform Documentului- Declarație nr..X./25.08.2008, contractându-se în acest mod o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere de admitere temporară. Organele vamale au procedat la efectuarea unui control ulterior asupra operațiunii vamale inițiată cu Documentul-Declarație nr..X./25.08.2008 și au emis **Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009** pentru suma de **.X. lei**, reprezentând dobânzi compensatorii în baza Procesului verbal de control nr..X./10.12.2009.

Societatea consideră că se regăsește în situația unui dublu control determinată de emiterea de către Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. a **Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009 și susține că Documentul –Declarație nr..X./25.08.2008**, prin care s-au achitat, la închiderea regimului vamal, debitele reprezentând accize, TVA, taxe vamale și comisioane vamale reprezintă de fapt un control ulterior al operațiunii suspensive nr.I .X./29.08.2006/120.

În drept, art.100 (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precizează:

"Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune."

De asemenea, art.78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

1.Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2.Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil că ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Prin urmare, excepția privind posibilitatea reverificării, este reglementată de art. 100 alin 3 din Legea nr.86/2006, **respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.**

În speță, așa cum rezultă din situația de fapt și din actele aflate la dosarul cauzei, Documentul – Declarație nu poate fi asimilat deciziei pentru regularizarea situației, acest act având valoarea unei declarații vamale, efectele pe care le produc cele două acte fiind aceleași. Chiar și prin formă Documentul – declarație este similar Declarației vamale emiterea lui făcându-se pe formularul prevăzut pentru acest act.

Astfel, în mod netemeinic societatea susține că se regăsește în situația a două acte de control ulterior, Decizia pentru regularizarea situației nefiind precedată de vreun alt act de control ulterior.

Pentru considerentele expuse, excepția reverificării urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar contestația va fi soluționată pe fond.

2. Referitor la obligațiile de plată stabilite în sarcina societății în sumă de .X. lei reprezentând dobânzi compensatorii,

Cauza supusă soluționării este legalitatea stabilirii dobânzilor compensatorii aferente mărfurilor introduse în țară, anterior aderării României la Uniunea Europeană, în baza unor contracte de leasing, sub regim de admitere temporară finalizat ulterior aderării, în condițiile în care marfa este de origine necomunitară.

În fapt, de S.C. S.A. a depus, în data de 29.08.2006, Declarația vamală pentru operațiuni suspensive I .X. prin care, în temeiul Contractului de leasing SGLnr..X./03.05.2006 încheiat cu utilizatorul SC .X. X SA, s-a introdus în țară din SUA autovehiculul .X. X 320 CDI serie șasiu .X.. încadrat sub regim de admitere temporară cu exonerare totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import.

La data de 25.08.2008, operațiunea suspensivă I .X./29.08.2006/120 a firmei SA a fost închisă, prin punerea în liberă circulație a autoturismului .X. .X. 320 CDI, conform Documentului-Declarație nr.424, contractându-se în acest mod o datorie vamală pentru mărfurile de import sub regim de admitere de admitere temporară. Organele vamale au procedat la efectuarea unui control ulterior asupra operațiunii vamale Documentul-Declarație nr..X./25.08.2008 și au

emis **Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009** pentru suma de **.X. lei**, reprezentând dobânzi compensatorii în baza Procesului verbal de control nr..X./10.12.2009.

În drept, prin aderarea la Uniunea Europeană, România a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar și Regulamentul CEE 2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, prevederile acestora fiind de imediată aplicare, conform art.148 din Constituția României care precizează:

“Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare”.

În speță sunt incidente prevederile art.519 din Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a regulamentului CEE nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, care precizează:

*“Atunci când se contractează o datorie vamală pentru produse compensatoare sau mărfuri de import sub regim de perfecționare activă **sau admitere temporară, dobânda compensatoare se calculează pe baza valorii drepturilor pentru intervalul de timp respectiv(...)**”.*

Se reține că, în speță, s-a contractat o datorie vamală pentru mărfuri de import sub regim de admitere temporară, regim început înainte de aderarea României la UE și care s-a finalizat după aderare.

În consecință sunt incidente cauzei dispozițiile art.1 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor [art. 27](#) alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare care prevăd:

*“ De la data intrării în vigoare a prezentului ordin, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, precum și bunurile care sunt introduse în țară de către societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române ori străine, vor fi declarate la autoritatea vamală **prin depunerea declarației de admitere**”*

temporară, cu exonerare totală de la obligația de plată a sumelor reprezentând datoria vamală, precum și a celor prevăzute la art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, inclusiv a garantării acestora. “

În acest sens, începând cu data intrării în vigoare a Ordinului Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către societăți de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice române, intră sub incidența regimului de admitere temporară și nu a regimului vamal de import.

Pentru situațiile în care bunurile au fost declarate în regim de admitere temporară, conform dispozițiilor art.27 alin.(1) din O.G. nr.51/1997 republicată cu modificările și completările ulterioare și pentru bunurile declarate conform prevederilor Ordinului Vicepreședintelui ANAF 7982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art. 27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare sunt aplicabile prevederile Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, Anexa V, pct.4-Uniunea Vamală alin.16) și măsurile tranzitorii cuprinse în Documentul DG TAXUD nr.1661/2006, elaborate de Comisia Europeană care precizează:

“— în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a **originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării;**

— în cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile legislației comunitare de la data aderării.”

Având în vedere că Declarația vamală potrivit art.4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă “ **actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal;**” iar în conformitate cu prevederile art.27(1) din OG nr.51/1997 privind operațiunile de

leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun că, *“Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de **admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing**, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.”*, în vigoare la data înregistrării declarațiilor vamale prin care au fost introduse în țară bunurile devin incidente dispozițiile pct.2 din Ordinului MFP 84/2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, care dispun că:

“ 2. Pentru mărfurile necomunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform [art. 27](#) alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează:

2.1. La expirarea termenului de derulare a contractelor de leasing se întocmesc formalități vamale pentru încheierea operațiunilor din punct de vedere vamal.

2.2. La punerea în liberă circulație cuantumul datoriei vamale este determinat pe baza naturii mărfurilor de import, a clasificării lor tarifare (inclusiv rata drepturilor), a valorii în vamă, originii și cantității la momentul plasării lor sub regim, conform alin. (16) al pct. 4 "Uniunea vamală" din [anexa nr. V](#) la Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

2.3. Se datorează taxa vamală din Tariful vamal de import al României în vigoare la momentul depunerii declarației vamale de admitere temporară.

2.4. Taxa vamală prevăzută la pct. 2.3 se calculează la valoarea reziduală stabilită prin contractul de leasing, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare.

2.5. Se datorează dobânzi compensatorii conform art. 519 din Regulamentul vamal comunitar, începând cu data aderării.

2.6. În ceea ce privește TVA, se aplică prevederile [art. 132²](#) alin. (2) și ale [art. 136](#) alin. (3) din Codul fiscal.

2.7. Se datorează accize conform [art. 221¹](#) din Codul fiscal.”

În aceste condiții, datoria vamala ia naștere la data declarării bunurilor sub regim, urmand ca plata acesteia să se facă la momentul încheierii derularii contractului de leasing conform art. 27 alin.(4) din OG 51/1997 privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, cu modificările și completările ulterioare.

Asadar, creanța vamala ia naștere la momentul introducerii bunului în țară, plata ei fiind amânată pana la încheierea derularii contractului de leasing, pe baza documentului de regularizare.

Întrucât finalizarea operațiunilor de leasing se face după data aderării României la Uniunea Europeană, se face aplicațiunea prevederilor Tratatului de aderare a României la U.E. și Măsurile tranzitorii aprobate de Comisia Europeană prin Documentul TAXUD nr.1661/2006, care stabilește că “ (16) *Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în art.84-90, 137-144 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 și în art.496-523, 533-584 din Regulamentul (CEE) nr.2554/1993 se aplică noilor state membre*”, mai sus explicitate.

În concluzie, pentru mărfurile necomunitare plasate în regim de admitere temporară în baza contractelor de leasing care se finalizează după data aderării României la Uniunea Europeană prin punere în liberă circulație, se datorează dobânzi compensatorii, astfel **în mod legal organele vamale au calculat obligații de plată** în sarcina de **S.C. X S.A.** în suma totală de **.X. lei**, reprezentând **dobânzi compensatorii**.

3. Referitor la faptul că societatea se îndreaptă și împotriva Înștiințării de plată nr. .X./30.04.2010, emisă de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X. și privește suma de **.X. lei, reprezentând dobânzi compensatorii**.

Organul de soluționare, din oficiu analizează competența sa materială de soluționare a unei contestații care nu este îndreptată împotriva unui titlu de creanță ci a unui alt act administrativ fiscal emis în procedura de executare.

În conformitate cu prevederile art.205 alin.1 și art. 209 alin.1 din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“Art.205 alin.(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se

consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

“Art.209 Alin.(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:(...)”

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.

Întrucât înștiințarea contestată de **S.C. S.A.** este un act emis în procedura de executare în baza titlului de creanță reprezentat de **Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009** întocmită Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., în cauză devin incidente prevederile art.209 alin.2 din O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Coroborat cu pct.5.2 din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

*“Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de [art. 28](#) din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, **înștiințări de plată**, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”*

În consecință contestația va fi transmisă, spre competentă soluționare, Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X., în calitate de organ vamal emitent al înștiințării de plată.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.1 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

Decide :

1.Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. S.A. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./11.12.2009 în sumă de X lei, reprezentând dobânzi compensatorii.

2.Transmiterea către Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., spre competență soluționare a contestației formulată împotriva Înștiințării de plată nr..X./30.04.2010.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X